

In Memoriam Wim Berkhout

***11-04-1948 +24-09-2021**

Wim was misschien geen 'bekende Lindenaar' maar velen hebben hem vaak ontmoet als hij wandelde met zijn Golden Retriever. Altijd vriendelijk groetend. Wim en zijn partner Henny woonden met veel plezier in Linden, dat hun thuis werd vanwege de rust en de ruimte die zij zochten. Hun sociale netwerk was elders. En hun hobby: paarden en paardrijden beoefenden zij ook elders. Alleen de trailer stond in Linden.

Het afhouden van intensievere sociale contacten was hun keuze maar op hun manier waren zij toch betrokken bij Linden. Meer dan 28 jaar hebben zij zo onopvallend in Linden gewoond. De laatste jaren stonden wel in het teken van Wims ziekte. Vele behandelingen heeft hij ondergaan maar hij probeerde te voorkomen dat het zijn leven bepaalde. Het leek er op dat hem dat lang lukte.

Op 24 september overleed hij op 73-jarige leeftijd thuis in zijn eigen omgeving, hij wilde niet langer.

Henny gaat alleen verder. Zij was aangenaam verrast door de aandacht die zij vanuit Linden ontving. Zij waardeert dit zeer en is er oprecht dankbaar voor.

In Memoriam Han Maassen

***25-04-1946 +25-09-2021**

Han werd nét na de oorlog geboren op 25 april 1946 in Nijmegen als oudste zoon in een gezin van vier kinderen. Hij groeide op in Nijmegen en ging na de basisschool naar de HBS op het Dominicus College.

In café Trianon aan de Berg en Dalseweg ontmoette hij Jozée en was opslag verliefd op haar. Ze trouwden en gingen wonen aan de Van Peltlaan in Nijmegen

Daar werden Saskia in 1971 en Karin in 1974 geboren en aan het begin van de zeventiger jaren toen hij 28 jaar was, opende hij met Jozée zijn eigen boekwinkel in een spiksplinternieuw winkelcentrum Dukenburg. Het ging goed met de winkel en al gauw kwam er een verdieping bovenop waar ze kantoorspullen verkochten.

De winkel slokte al zijn tijd op, maar in het weekeinde was hij er voor zijn gezin. Han was een natuurmens: het gezin kampeerde vaak op kleine natuurcampings op mooie plekjes in Nederland. Han was lid van de kanovereniging en ging met het gezin kanoën op de Linge. Tuinieren deed hij graag, evenals zijn bonsais vormen. Han was een zoeker. Zijn wandeltochten in de natuur waren zoektochten naar de stilte en rust in zichzelf. Hij genoot van het proces van zoeken, niet alleen tijdens het wandelen, maar ook in zijn meditaties.

In 1983 kochten ze samen de Oude Pastorie uit 1640 in Linden aan de Steegstraat nummer drie. Beetje bij beetje, jaar na jaar hebben ze gewerkt aan de renovatie van het huis.

Nadat de winkel verkocht werd, kwam er tijd voor meer hobby's. De tuin werd opgeknapt en Han kreeg zijn eigen bonsaituin en schuur om te werken. Met engelengeduld werkte hij aan het vormen van de bomen en hij was actief lid van de bonsaivereniging in Nijmegen. In de geborgenheid van zijn tuin kon hij tot rust komen en zijn gedachten laten bezinken. Hij kreeg tijd voor zijn passie voor muziek en bezocht veel concerten. Hij werd een uitstekende kok en brood- taartenbakker.

Han werd snel actief in en betrokken bij het dorp. Hij is decennia lang de Lindense hoffotograaf geweest, zong in het gelegenheidskoor en nam het voortouw bij de schildersclub. Vanaf het begin was hij steeds zeer betrokken op leefbaarheid in Linden. De ontwikkeling van plassen en toerisme, het behoud van de bomen in de Steegstraat, de sociale samenhang: dát ging hem aan het hart. Zijn passie voor digitalisering wendde hij ook aan ten bate van ons dorp in het opzetten van de Lindense website en later voor de aanleg van glasvezel. Toen hij ouder werd, spitste zijn betrokkenheid zich toe op de vraag hoe ouderen langer kunnen blijven wonen in Linden en hoe digitalisering daarbij zou kunnen helpen. Hij maakte dat zelf concreet door jarenlang als vrijwilliger aan het ouderenvervoer mee te werken.

De ziekte van Han heeft ons allemaal overrompeld. De snelheid waarmee het proces is verlopen is voor niemand te bevatten en was nauwelijks bij te houden. Han wilde graag voor Jozée zorgen en het was moeilijk voor hem om het leven los te laten. Er waren voor hem nog zoveel lieve mensen om voor te leven; naast Jozée zijn dochters Saskia en Karin en zijn kleindochter Milou die een heel speciaal plekje in zijn hart had. Hij stierf op 25 september 2021 in zijn eigen vertrouwde omgeving
Wij zullen Han, zijn beschouwende geest en levenslessen missen.

Joost Angenent

SUB FINEM

***En nu nog maar alleen
het lichaam los te laten-
de liefste en de kinderen te laten gaan
alleen nog maar het sterke licht
het rode, zuivere van de late zon
te zien, te volgen-en de eigen weg te gaan.
Het werd, het was, het is gedaan.***

M. Vasalis